

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 25. septembra 2015*

„REACH — Zahrnutie oxidu chrómového do zoznamu látok podliehajúcich autorizácii — Použitia alebo kategórie použitia vyňaté z požiadavky na autorizáciu — Pojem ‚existujúce osobitné právne predpisy Spoločenstva ukladajúce minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky‘ — Zjavne nesprávne posúdenie — Proporcionalita — Právo na obhajobu — Zásada riadnej správy vecí verejných“

Vo veci T-360/13,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), so sídlom v Memmingene (Nemecko), a žalobkyne, ktorých názvy sú uvedené v prílohe I, v zastúpení: C. Mereu, K. Van Maldegem, advokáti, a J. Beck, solicitor,

žalobcovia,

ktorých v konaní podporuje:

Assogalvanica, so sídlom v Padove (Taliansko), a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem a J. Beck,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: K. Talabér-Ritz a J. Tomkin, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska chemická agentúra (ECHA), v zastúpení: W. Broere, M. Heikkilä a T. Zbihlej, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie nariadenia Komisie (EÚ) č. 348/2013 zo 17. apríla 2013, ktorým sa mení a dopĺňa príloha XIV k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) (Ú. v. EÚ L 108, s. 1),

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich (spravodajca), sudcovia J. Schwarcz a V. Tomljenović,

tajomník: C. Heeren, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. februára 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobca v 1. rade, Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), je združením založeným podľa nemeckého práva, ktoré zastupuje následných užívateľov oxidu chrómového.
- 2 185 žalobkyní, ktorých názvy sú uvedené v prílohe I, je možné zaradiť do troch skupín. Prvá skupina zahŕňa žalobkyne, ktoré používajú oxid chrómový vo vodných roztokoch na povrchovú úpravu. Druhú skupinu tvoria žalobkyne, ktoré pôsobia v oblasti dodávky zmesí obsahujúcich oxid chrómový, ktoré sú určené na povrchovú úpravu. Tretia skupina sa skladá zo žalobkyní, ktoré sú priemyselnými zákazníkmi, používajúcimi chrómovú povrchovú úpravu svojich vlastných primárnych výrobkov, predovšetkým v postavení dodávateľov alebo výrobcov mechanických častí, strojov alebo iných výrobkov.
- 3 V auguste 2010 Spolková republika Nemecko zaslala Európskej chemickej agentúre (ECHA) dokumentáciu (ďalej len „dokumentácia podľa prílohy XV“) vypracovanú na účely identifikácie oxidu chrómového ako látky, ktorá vzbudzuje veľmi veľké obavy, a to podľa postupu stanoveného v článku 59 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. ES L 396, s. 1). V tejto dokumentácii Spolková republika Nemecko navrhla identifikovať oxid chrómový ako látku, ktorá vzbudzuje veľmi veľké obavy, a to z dôvodu, že v prílohe VI nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. ES L 353, s. 1) je zaradený medzi karcinogénne látky kategórie 1 a mutagénne látky kategórie 2, a z dôvodu, že táto látka preto spĺňa kritériá stanovené článkom 57 písm. a) a b) nariadenia č. 1907/2006. Uvedená dokumentácia odkazuje najmä na dve správy, a to na analytickú správu o rizikách vypracovanú Spojeným kráľovstvom v roku 2005, nazvanú „European Union Risk Assessment Report, 3rd Priority List, Volume 53“ (Správa o hodnotení rizika v Európskej únii, 3. zoznam priorít, zbierka č. 53), a správu vypracovanú Inštitútom nemeckého sociálneho poistenia pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, nazvanú „MEGA-Auswertungen zur Erstellung von REACH-Expositionsszenarien für Chrom (VI) – Verbindungen (2000 bis 2009) in Deutschland“ [Analytická správa MEGA, ktorej cieľom je vytvoriť scenáre expozície REACH týkajúce sa rizík súvisiacich s expozíciou zlúčeninám chrómu (VI) (2000 až 2009) v Nemecku] (ďalej len „správa MEGA“).
- 4 V súlade s článkom 59 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 bola dokumentácia podľa prílohy XV zverejnená 30. augusta 2010, pričom bola poskytnutá lehota na predloženie pripomienok, ktorá uplynula 14. októbra 2010. Po predložení pripomienok bola táto dokumentácia postúpená výboru členských

štátov ECHA v súlade s článkom 59 ods. 7 uvedeného nariadenia. Tento výbor prijal návrh Spolkovej republiky Nemecko. Svojím rozhodnutím zo 14. decembra 2010 ECHA následne a v súlade s článkom 59 ods. 8 tohto nariadenia zapísala oxid chrómový do zoznamu látok navrhovaných na zahrnutie do prílohy XIV tohto nariadenia (ďalej len „zoznam navrhovaných látok“), ktorého aktualizovaná verzia bola zverejnená na internetovej stránke ECHA 15. decembra 2010.

- 5 V súlade s článkom 58 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 ECHA 15. júna 2011 zverejnila návrh odporúčania látok, ktoré sa majú zahrnúť do prílohy XIV tohto nariadenia, ktorá obsahuje zoznam látok podliehajúcich autorizácii, a vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky do 14. septembra 2011. V rámci svojich pripomienok predložených ECHA pri príležitosti tejto verejnej konzultácie žalobca v 1. rade navrhol stanovenie výnimky v zmysle článku 58 ods. 1 písm. e) v spojení s článkom 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 pre použitie oxidu chrómového ako aktívnej katalytickej látky. Pripomienky predložené zainteresovanými stranami, vrátane žalobcu v 1. rade, boli následne zverejnené.
- 6 Dňa 19. decembra 2011 výbor členských štátov ECHA prijal stanovisko k návrhu odporúčania uvedenému v bode 5 vyššie.
- 7 Dňa 20. decembra 2011 ECHA predložila svoje odporúčanie týkajúce sa látok, ktoré sa majú zahrnúť do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006. V tomto odporúčaní ECHA navrhla, aby sa výnimka neudelila na žiadne použitie oxidu chrómového.
- 8 V súlade s článkom 131 a postupom stanoveným v článku 133 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 Európska komisia prijala 17. apríla 2013 nariadenie (EÚ) č. 348/2013, ktorým sa mení a dopĺňa príloha XIV k nariadeniu č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 108, s. 1, ďalej len „napadnutý akt“).
- 9 Napadnutým aktom bol oxid chrómový zahrnutý do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006. Na používanie oxidu chrómového nebola udelená žiadna výnimka na základe článku 58 ods. 2 uvedeného nariadenia.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 10 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 8. júla 2013 podali žalobcovia žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 11 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. októbra 2013 Assogalvanica a 93 ďalších fyzických a právnických osôb podali návrhy na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobcov. Po vypočutí účastníkov konania bolo uznesením zo 4. marca 2014, VECCO a i./Komisia (T-360/13, EÚ:T:2014:130), vyhovené návrhom spoločnosti Assogalvanica a ostatných vedľajších účastníkov konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II. Pokiaľ ide o ostatné osoby, ktoré podali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ich návrh bol zamietnutý.
- 12 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 21. októbra 2013 ECHA podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie. Po vypočutí účastníkov konania bolo tomuto návrhu vyhovené uznesením z 22. novembra 2013.
- 13 Dňa 22. januára 2014 ECHA predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.
- 14 Dňa 11. marca 2014 žalobcovia predložili svoje pripomienky k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania, ktoré predložila ECHA.

- 15 Dňa 24. apríla 2014 Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, predložili svoje vyjadrenie vedľajších účastníkov konania. Dňa 18. júna 2014 žalobcovia a Komisia predložili svoje pripomienky k tomuto vyjadreniu.
- 16 Žalobcovia v žalobe navrhujú, aby Všeobecný súd:
- rozhodol, že žaloba je prípustná a dôvodná,
 - rozhodol, že napadnutý akt je sčasti protiprávny, keďže sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení a je v rozpore s článkom 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, so zásadou proporcionality a s právom na obranu (vrátane zásad riadnej správy vecí verejných a vynikajúcej kvality vedeckého stanoviska),
 - čiastočne zrušil napadnutý akt v rozsahu, v akom vo svojej prílohe v 16. riadku piatom stĺpci pod názvom „Vyňaté (kategórie) použitia“ neuvádza toto vyňatie: „použitie oxidu chrómového na výrobné účely vo vodnom roztoku, v súlade s mierou expozície maximálne $5\mu\text{g}/\text{m}^3$ (alebo $0,005\text{ mg}/\text{m}^3$)“ alebo podobné znenie, ktorého cieľom by bolo vyňatie „používania oxidu chrómového pri elektrolytickom pokovovaní, leptacích postupoch, elektrolytickom leštení a pri ďalších postupoch a technológiách na úpravu povrchu, ako aj pri zmiešavaní“ alebo slovné spojenie s týmto účinkom z pôsobnosti napadnutého aktu,
 - nariadil, aby Komisia zmenila napadnutý akt tak, aby bol v súlade s rozsudkom Všeobecného súdu,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 17 Na pojednávaní žalobcovia vzali späť svoj druhý a štvrtý žalobný návrh.
- 18 Komisia a ECHA navrhujú, aby Všeobecný súd:
- rozhodol, že žaloba je nedôvodná,
 - uložil žalobcom, ako aj spoločnosti Assogalvanica a ostatným vedľajším účastníkom konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, povinnosť nahradiť trovy konania.
- 19 Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, navrhujú, aby Všeobecný súd:
- rozhodol, že napadnutý akt je sčasti protiprávny, keďže sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení, a je v rozpore s článkom 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, so zásadou proporcionality a s právom na obranu (vrátane zásad riadnej správy vecí verejných a vynikajúcej kvality vedeckého stanoviska),
 - čiastočne zrušil napadnutý akt v rozsahu, v akom vo svojej prílohe v 16. riadku piatom stĺpci pod názvom „Vyňaté (kategórie) použitia“ neuvádza toto vyňatie: „použitie oxidu chrómového na výrobné účely vo vodnom roztoku, v súlade s mierou expozície maximálne $5\mu\text{g}/\text{m}^3$ (alebo $0,005\text{ mg}/\text{m}^3$)“ alebo podobné znenie, ktorého cieľom by bolo vyňatie „používania oxidu chrómového pri elektrolytickom pokovovaní, leptacích postupoch, elektrolytickom leštení a pri ďalších postupoch a technológiách na úpravu povrchu, ako aj pri zmiešavaní“ alebo akúkoľvek inú formuláciu, ktorá by bola spôsobilá vyňať používanie oxidu chrómového v odvetví pokovovania z pôsobnosti napadnutého aktu,
 - nariadil, aby Komisia zmenila napadnutý akt tak, aby bol v súlade s rozsudkom Všeobecného súdu,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

- 20 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 8. septembra 2015 žalobcovia požiadali o opätovné otvorenie ústnej časti konania, pričom predložili novú vedeckú analýzu týkajúcu sa údajov správy MEGA. Alternatívne žalobcovia navrhujú založiť uvedený posudok do spisu a účastníkov konania požiadať prostredníctvom opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, aby zaujali stanovisko k jeho dopadu na vyriešenie sporu.

Právny stav

O prípustnosti prvého a tretieho žalobného návrhu spoločnosti Assogalvanica a ostatných vedľajších účastníkov konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II

- 21 Podľa článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktorý sa podľa článku 53 prvého odseku toho istého štatútu uplatňuje na konanie na Všeobecnom súde, môže návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník obsahovať iba návrhy podporujúce jedného z účastníkov konania. Vedľajší účastník konania preto nemôže rozšíriť návrhy účastníka konania, na podporu ktorých vstúpil do konania ako vedľajší účastník (rozsudok z 10. mája 2001, Kaufring a i./Komisia, T-186/97, T-187/97, T-190/97 až T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 až T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 a T-147/99, Zb., EU:T:2001:133, bod 137).
- 22 V prejednávanej veci žalobcovia vzali späť svoj druhý a štvrtý žalobný návrh. Prvý a tretí žalobný návrh spoločnosti Assogalvanica a ostatných vedľajších účastníkov konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, nie sú už teda predložené na podporu návrhov žalobcov, a preto musia byť zamietnuté ako neprípustné.

O veci samej

- 23 Na podporu žaloby žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody, ktoré sú založené po prvé na zjavné nesprávnom posúdení, po druhé na porušení článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, po tretie na porušení zásady proporcionality a po štvrté na porušení práva na obhajobu a zásad riadnej správy vecí verejných a „vynikajúcej kvality vedeckého stanoviska“.
- 24 Najprv je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006

- 25 Žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila článok 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 tým, že nevyňala z požiadavky na autorizáciu predmetné používanie oxidu chrómového. Podľa nich je riziko vyplývajúce z tohto používania riadne kontrolované. Tvrdia, že existuje osobitná právna úprava Spoločenstva, ktorá stanovuje minimálne opatrenia, ktoré musia zamestnávateľia povinne prijať na účely kontroly rizika vyplývajúceho z používania oxidu chrómového, najmä smernica Rady 98/24/ES zo 7. apríla 1998 o ochrane zdravia a bezpečnosti pracovníkov pred rizikami súvisiacimi s chemickými faktormi pri práci (štrnásť samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. ES L 131, s. 11; Mim. vyd. 05/003, s. 279), a smernica 2004/37/ES Európskeho parlamentu a Rady z 29. apríla 2004 o ochrane pracovníkov pred rizikami z vystavenia účinkom karcinogénov alebo mutagénov pri práci (šiesta samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice Rady 89/391/EHS) (Ú. v. EÚ L 158, s. 50; Mim. vyd. 05/005, s. 35). Podľa nich sú tieto smernice „osobitné“ aj v prípade látok, ktoré sa v nich výslovne neuvádzajú, pokiaľ tieto látky patria do jednej z kategórií látok, na ktoré sa vzťahujú uvedené smernice. Skutočnosť, že tieto smernice neobsahujú limitné hodnoty ohrozenia pri práci pre oxid chrómový, podľa nich nevyklučuje to, aby mohli byť dostatočne „osobitné“ a aby mohli stanovovať „minimálne požiadavky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006. Tvrdia, že ak by sa vyžadovali limitné hodnoty ohrozenia, znamenalo by to stanovenie maximálnych požiadaviek, čo by

podľa nich prekračovalo rámec článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, ktorý odkazuje len na minimálne požiadavky. Vo svojom oznámení o výsledkoch vyhodnotenia rizík a o stratégiách znižovania rizík pre tieto látky: oxid chrómový, dichróman amónny, dichróman didraselný (Ú. v. EÚ C 152, 2008, s. 1) Komisia podľa žalobcov navyše považovala opatrenia na znižovanie rizík, ktoré sa už uplatňujú, za dostatočné. Žalobcovia tvrdia, že v „pláne pre látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy“, ktorý Komisia zverejnila vo februári 2013, Komisia uznala, že riziko možno kontrolovať aj „mimo“ nariadenia č. 1907/2006. Navyše podľa nich neexistuje žiadne konkrétne riziko rakoviny, ktoré by bolo spôsobené odvetvím elektrolytického pokovovania, a to vďaka účinnosti opatrení na zníženie rizika prijatých zamestnávateľmi. Okrem toho sa na používateľov oxidu chrómového vzťahujú ďalšie ustanovenia právnych predpisov, ktorých cieľom je ochrana zdravia a životného prostredia, ako smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/18/EÚ zo 4. júla 2012 o kontrole nebezpečenstiev závažných havárií s prítomnosťou nebezpečných látok, ktorou sa mení a dopĺňa a následne zrušuje smernica Rady 96/82/ES (Ú. v. EÚ L 197, s. 1), smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, s. 17) a ustanovenia viacerých vnútroštátnych právnych predpisov. Dostatočná úroveň kontroly rizika súvisiaceho s predmetným používaním oxidu chrómového je podľa žalobcov zabezpečená celým radom vnútroštátnych predpisov a možno ju dosiahnuť aj na základe dobrovoľného uplatňovania limitných hodnôt ohrozenia pri práci. Napokon povinnosť hodnotiť možnosť vyňatia a súvisiace dôkazné bremeno podľa nich v rámci článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 prináleží Komisii, a nie hospodárskym subjektom.

- 26 Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, sa v podstate pripájajú k tvrdeniam žalobcov, pričom zdôrazňujú, že Komisia a ECHA mali vážne a dôkladne overiť účinnosť opatrení, ktoré sú už v platnosti, čo vyplýva zo slova „riadne“, uvedeného v znení článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, ako aj z cieľa uvedeného v článku 55 uvedeného nariadenia, podľa ktorého musí Komisia a ECHA zohľadniť dobré fungovanie trhu Únie. Článok 58 ods. 2 tohto nariadenia totiž podľa nich stanovuje len minimálne požiadavky, takže je v rozpore so zásadou subsidiarity, aby Komisia jednostranne ukladala prísnejšie požiadavky. Hodnotenie podľa tohto ustanovenia si podľa nich vyžaduje dôkladnejšiu analýzu nielen relevantnej právnej úpravy Únie, ale aj podpornej právnej úpravy, jej praktického uplatňovania a faktických údajov, ktoré boli v tejto súvislosti zhromaždené, a to s cieľom zhodnotiť, či minimálne požiadavky umožňujú primerane kontrolovať riziko.
- 27 Komisia, ktorú podporuje ECHA, spochybňuje tieto tvrdenia.
- 28 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že normotvorca nariadením č. 1907/2006 zaviedol režim týkajúci sa registrácie, hodnotenia a autorizácie chemických látok, ako aj obmedzení uplatniteľných na tieto látky, ktorého cieľom je podľa odôvodnenia 1 nariadenia č. 1907/2006 najmä zabezpečiť vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia a životného prostredia, ako aj voľný pohyb látok na vnútornom trhu a zároveň zlepšovať konkurencieschopnosť a inovácie. Konkrétne uvedené nariadenie vo svojej hlave VII upravuje postup autorizácie. Podľa článku 55 uvedeného nariadenia je cieľom tohto postupu zabezpečiť dobré fungovanie vnútorného trhu a zároveň zaistiť, aby boli riziká vyplývajúce z látok vzbudzujúcich veľké obavy riadne kontrolované a aby boli tieto látky postupne nahradené vhodnými alternatívnymi látkami alebo technológiami, ak sú ekonomicky a technicky uskutočniteľné. Postup autorizácie sa uplatňuje na všetky látky, ktoré spĺňajú kritériá uvedené v článku 57 tohto nariadenia.
- 29 Prvá fáza postupu autorizácie pozostáva z toho, že ECHA preskúma, či látka spĺňa kritériá stanovené článkom 57 nariadenia č. 1907/2006 najmä na základe dokumentácie podľa prílohy XV toho istého nariadenia. Túto dokumentáciu pripravuje ECHA na žiadosť Komisie alebo členský štát. Na konci uvedenej fázy ECHA identifikuje túto látku ako látku spĺňajúcu tieto kritériá a uvedenú látku zahrnie do zoznamu navrhovaných látok.

- 30 Druhá fáza postupu autorizácie sa týka zahrnutia látky uvedenej na zozname navrhovaných látok do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006 v súlade s článkom 58 tohto nariadenia. Ak bola uvedená látka zahrnutá do tejto prílohy a sú splnené podmienky na jej zakázanie stanovené v článku 56 uvedeného nariadenia, možno ju ďalej používať alebo uvádzať na trh len v prípade, že v rámci tretej fázy uvedeného postupu bola na základe článku 60 toho istého nariadenia udelená autorizácia na konkrétne použitie. Rozhodnutie o zahrnutí tejto látky do uvedenej prílohy prijíma Komisia na základe odporúčania ECHA, ktoré zohľadňuje predbežné stanovisko svojho výboru členských štátov a pripomienky, ktoré sa týkajú najmä používania, ktoré by malo byť vyňaté z požiadavky na autorizáciu podľa článku 58 ods. 2 predmetného nariadenia, ktoré predložili dotknuté osoby v rámci verejnej konzultácie stanovenej v článku 58 ods. 4 druhom pododseku predmetného nariadenia.
- 31 Rozhodnutie o zahrnutí látky uvedenej v článku 57 nariadenia č. 1907/2006 do prílohy XIV uvedeného nariadenia musí v súlade s článkom 58 ods. 1 písm. e) tohto nariadenia označovať najmä prípadné použitia alebo kategórie vyňaté z požiadavky autorizácie a prípadné podmienky takéhoto vyňatia. Udelenie uvedených výnimiek upravuje článok 58 ods. 2 toho istého nariadenia, podľa ktorého použitia alebo kategórie použitia môžu byť vyňaté z požiadavky na autorizáciu za predpokladu, že na základe existujúcich osobitných právnych predpisov Spoločenstva ukladajúcich minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky, je riziko riadne kontrolované.
- 32 Keďže žalobcovia v podstate tvrdia, že podmienky stanovené v článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 boli splnené a že Komisia bola na základe uvedeného ustanovenia povinná udeliť výnimku, najprv je potrebné preskúmať, či v prejednávanej veci existujú „osobitn[é] práv[n]e predpis[y] Spoločenstva ukladajúc[e] minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie [oxidu chrómového]“. Ak áno, následne je potrebné analyzovať, či „na základe [uvedených] osobitných právnych predpisov Spoločenstva..., [bolo] riziko riadne kontrolované“. Napokon, ak sú tieto podmienky splnené, bude potrebné preskúmať, či sa Komisia, ktorá „môže“ udeliť výnimku a ktorej preto v tejto súvislosti prináleží miera voľnej úvahy, dopustila nesprávneho posúdenia pri výkone svojej diskrečnej právomoci.
- 33 Najprv je potrebné zdôrazniť, že „práv[n]y predpi[s] Spoločenstva“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 je právnou normou, ktorú prijal subjekt v rámci Únie a ktorej cieľom je vyvolať záväzné účinky. Z toho vyplýva, ako to žalobcovia okrem iného uznali na pojednávaní, že normy zahrnuté do viacerých vnútroštátnych právnych predpisov, ako aj dobrovoľné postupy, nemôžu spĺňať prvú podmienku stanovenú v článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, keďže nepredstavujú „existujúc[e] osobitn[é] práv[n]e predpis[y] Spoločenstva ukladajúc[e] minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“. Preto nie je potrebné preskúmať ani vnútroštátne predpisy uvádzané žalobcami, ani dobrovoľné postupy, na ktoré odkazovali.
- 34 Pokiaľ ide o oznámenie Komisie uvedené v bode 25 vyššie, na ktoré odkazujú žalobcovia, je potrebné poznamenať, že toto oznámenie obsahuje informácie týkajúce sa vyhodnotenia rizík a stratégií ich znižovania, pokiaľ ide najmä o oxid chrómový. Naopak, obsah tohto oznámenia je nezáväzný a nevysvetľuje žiadne iné ustanovenie, ale sa len obmedzuje na jednej strane na informovanie najmä o výsledkoch hodnotenia rizík vyplývajúcich z používania oxidu chrómového, a na druhej strane na informovanie o tom, že Komisia prijala odporúčanie z 30. mája 2008 o opatreniach na zníženie rizík pre látky oxid chrómový, dichróman amónny a dichróman didraselný (Ú. v. EÚ L 158, s. 65), na ktoré uvedené oznámenie odkazuje. Vzhľadom na neexistenciu akejkoľvek normatívnej povahy nemožno toto oznámenie považovať za „práv[n]y predpi[s] Spoločenstva“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, ako to navyše uznali aj žalobcovia na pojednávaní.
- 35 Preto nie je potrebné preskúmať, či smernice, na ktoré sa odvolávajú žalobcovia, konkrétne smernice 98/24, 2004/37, 2010/75 a 2012/18, predstavujú „existujúc[e] osobitn[é] práv[n]e predpis[y] Spoločenstva ukladajúc[e] minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.

- 36 V prvom rade sa žalobcovia, ako aj Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, odvolávajú na dve smernice patriace do rámca ochrany pracujúcich na pracovisku, konkrétne smernice 98/24 a 2004/37.
- 37 Pokiaľ ide o smernicu 98/24, žalobcovia, ako aj Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, odkazujú najmä na článok 1, článok 4 ods. 1 a 2, článok 5 ods. 2, článok 6 ods. 2 a 3 a články 8 a 10 uvedenej smernice. Podľa článku 1 tejto smernice je jej cieľom ustanoviť „minimálne požiadavky na ochranu pracovníkov pred rizikami ohrozujúcimi ich bezpečnosť a zdravie, ktoré sú alebo by mohli byť zapríčinené účinkami chemických faktorov vyskytujúcich sa na pracovisku, alebo ako dôsledok akejkoľvek pracovnej činnosti súvisiacej s chemickými faktormi“. Tá istá smernica stanovuje predovšetkým opatrenia, ktoré majú zamestnávateľia prijať s cieľom vylúčiť alebo znížiť riziko vyplývajúce z expozície pracujúcich uvedeným látkam. Tieto opatrenia zahŕňajú najmä povinnosti týkajúce sa posudzovania rizika, ktorému sú vystavení pracovníci na pracovisku (článok 4), nahradenia nebezpečných látok menej nebezpečnými látkami (článok 6), zníženia množstva takýchto látok (článok 6), individuálnej ochrany (článok 6), nepretržitého zdravotného dohľadu nad dotknutými pracovníkmi (článok 10), a napokon informácií týkajúcich sa pracovníkov a kompetentných úradov (článok 9 ods. 3). Predmetná smernica teda upravuje súbor opatrení. Predovšetkým sa musí vylúčiť expozícia pracovníka nebezpečnej látke, podľa možnosti nahradením nebezpečnej látky menej nebezpečnou látkou, a ak to nie je možné, zavedením systému uzatvorenej výroby. Ak nie je možné žiadne z týchto opatrení, expozícia pracovníkov sa musí znížiť čo najviac prostredníctvom kolektívnych ochranných opatrení, ako napríklad zlepšenie systémov vetrania a metód práce. Napokon, ak tieto opatrenia nie sú dostatočné na zabránenie expozícii pracovníkov, zamestnávateľ musí v treťom rade vykonať individuálne ochranné opatrenia, ako napríklad sprístupnenie primeraných ochranných prostriedkov.
- 38 Smernica 98/24 sa vo všeobecnosti uplatňuje na všetky chemické faktory. Má všeobecné uplatnenie. Jej cieľom je najmä stanoviť povinnosti, ktoré musia dodržiavať zamestnávateľia, ktorí musia zabezpečiť primeranú úroveň bezpečnosti pracovníkov na pracovisku. Je však potrebné zdôrazniť, že stanovuje záväzné limitné hodnoty ohrozenia pri práci, pokiaľ ide o látky zahrnuté v jej prílohe I, v ktorej je aktuálne uvedené len anorganické olovo a jeho zlúčeniny. Pokiaľ ide o ostatné látky, článok 3 ods. 2 uvedenej smernice upravuje budúce stanovenie „indikatívnych limitných hodnôt ohrozenia pri práci...“, ktoré sa stanovujú na úrovni spoločnosti, stanovuje, že „tieto limitné hodnoty sa stanovujú alebo revidujú, pričom sa zohľadní dostupnosť meracej techniky v súlade s postupom uvedeným v článku 17 smernice 89/391/EHS“, a že „členské štáty pravidelne informujú organizácie pracovníkov a zamestnávateľov o indikatívnych limitných hodnotách ohrozenia pri práci stanovených na úrovni spoločnosti“. Podľa článku 3 ods. 3 tejto smernice „pre každý chemický faktor, pre ktorý je na úrovni spoločnosti stanovená indikatívna limitná hodnota ohrozenia pri práci, členské štáty stanovujú vnútroštátnu limitnú hodnotu ohrozenia pri práci, ktorej charakter je určený v zhode s vnútroštátnymi právnymi predpismi a praxou, zohľadňujúc pri tom limitnú hodnotu spoločnosti“. Podľa článku 3 ods. 4 tej istej smernice „záväzné limitné hodnoty ohrozenia pri práci sa môžu vypracovať na úrovni spoločnosti a okrem faktorov, ktoré sa berú do úvahy pri stanovovaní indikatívnych limitných hodnôt ohrozenia pri práci, odrážajú aj to, či je možné dané hodnoty dodržať, čím sa splní cieľ zabezpečenia ochrany zdravia pracovníkov pri práci“.
- 39 Pokiaľ ide o vzťah medzi smernicou 98/24 a nariadením č. 1907/2006, nariadenie č. 1907/2006 vo svojom odôvodnení 5 stanovuje, že toto nariadenie „by sa malo uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy Spoločenstva o pracoviskách a životnom prostredí“, a vo svojom odôvodnení 12, že toto nariadenie „nemá vplyv na uplatňovanie smerníc o ochrane pracovníkov a o životnom prostredí, najmä smernice [2004/37] a smernice [98/24], podľa ktorých sú zamestnávateľia povinní odstraňovať nebezpečné látky všade kde je to technicky možné, alebo nahradiť nebezpečné látky menej nebezpečnými“. Článok 2 ods. 4 písm. a) uvedeného nariadenia stanovuje, že toto nariadenie sa uplatňuje „bez toho, aby boli dotknuté: právne predpisy Spoločenstva o pracoviskách a životnom prostredí vrátane smernice... 89/391/EHS..., smernice... 96/61/ES..., smernice [98/24], smernice... 2000/60/ES... a smernice [2004/37]“.

- 40 Vo svetle vyššie uvedeného je potrebné uznať, že vzhľadom na to, že smernica 98/24 neodkazuje na konkrétnu látku, ako je to v prípade uvedených látok, ktoré sú obsahom prílohy I uvedenej smernice, nemožno ju považovať ani za osobitnú, pretože sa uplatňuje všeobecným spôsobom na všetky chemické látky, ani za právny predpis, ktorý ukladá minimálne požiadavky, pretože stanovuje len všeobecný rámec povinností zamestnávateľov, ktorí vystavujú svojich zamestnancov rizikám vyplývajúcim z používania chemických látok. Všeobecná povaha uvedenej smernice je jednoznačne preukázaná skutočnosťou, že normotvorca v článku 3 tejto smernice považoval stanovenie limitných hodnôt za okolnosť, ktorá je integrálnou súčasťou mechanizmu ochrany pracovníkov, a že pre látky, pri ktorých takéto hodnoty neexistujú, je potrebné tieto hodnoty ešte stanoviť. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, Komisii nemožno vytýkať, že porušila článok 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 tým, že vyžadovala limitné hodnoty ohrozenia pri práci, pretože vyžadovanie týchto limitných hodnôt vyplýva z uplatňovania článku 3 tejto smernice. Komisia teda nepridala konkrétne požiadavky z vlastnej iniciatívy, ale naopak sa oprávnenne domnievala, že pri neexistencii limitných hodnôt predmetná smernica nepredstavuje „existujúci osobitný právny predpis Spoločenstva ukladajúci minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 41 Napokon ak by platil prístup, ktorý zastávajú žalobcovia, že smernica 98/24 sa má považovať za osobitný právny predpis bez ohľadu na to, či ukladá limitné hodnoty ohrozenia pri práci, na všetky chemické faktory by sa muselo hľadieť tak, že sa na ne vzťahujú „existujúci osobitný právny predpis Spoločenstva ukladajúci minimálne požiadavky“. V takom prípade by prakticky vždy prichádzalo do úvahy udelenie výnimky stanovenej v článku 58 ods. 2 uvedeného nariadenia, a to napriek skutočnosti, že toto ustanovenie predstavuje úzko koncipovanú výnimku zo zásady zakotvenej v článku 57 tohto nariadenia v spojení s odôvodnením 69 toho istého nariadenia, podľa ktorého látky, ktoré vzbudzujú veľmi veľké obavy, sa zásadne musia zahrnúť do prílohy XIV predmetného nariadenia a prejsť postupom autorizácie stanoveným v článku 60 toho istého nariadenia. Z toho vyplýva, že prístup, ktorý zastávajú žalobcovia, by mohol vážne ohroziť účel a fungovanie založené predmetným nariadením, a preto ho nemožno prijať.
- 42 Pokiaľ ide o smernicu 2004/37, žalobcovia, ako aj Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, sa odvolávajú najmä na článok 1, článok 3 ods. 1, článok 4, článok 5 ods. 1, 3 a 5, a články 6 a 14 uvedenej smernice. Cieľom tejto smernice je podľa jej článku 1 „ochrana pracovníkov pred ohrozením ich bezpečnosti a zdravia vrátane prevencie v súvislosti s takýmto ohrozením, ktoré vzniká alebo pravdepodobne vzniká pri vystavení účinkom karcinogénov alebo mutagénov pri práci“. Táto smernica ustanovuje „konkrétne minimálne požiadavky v tejto oblasti vrátane limitných hodnôt“. Predmetná smernica teda rovnako ako smernica 98/24 upravuje súbor opatrení, ktoré zahŕňajú najmä povinnosti týkajúce sa posudzovania rizík, ktorým sú pracovníci vystavení na pracovisku (článok 3 ods. 2 až 4), nahradenia nebezpečných látok menej nebezpečnými látkami (článok 4), znižovania množstva takýchto látok (článok 5), individuálnej ochrany (články 8 a 10), nepretržitej zdravotnej kontroly dotknutých pracovníkov (článok 14) a napokon informácií týkajúcich sa pracovníkov a kompetentných úradov (články 11, 12 a 19).
- 43 Smernica 2004/37 sa uplatňuje na všetky karcinogény alebo mutagény. Stanovuje však záväzné limitné hodnoty ohrozenia pri práci pre benzén, monomér vinyl chloridu a prach z tvrdého dreva (príloha III). Jej článok 16 ods. 1 stanovuje, že „Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 137 ods. 2 Zmluvy [o ES, teraz článok 153 ods. 2 ZFEÚ] stanoví v smerniciach limitné hodnoty na základe dostupných informácií, vrátane vedeckých a technických údajov, pre všetky karcinogény alebo mutagény, pre ktoré je to možné a, ak je to potrebné, vydá ďalšie priamo s tým súvisiace ustanovenia“. Jej odôvodnenie 13 v tejto súvislosti spresňuje, že „limitné hodnoty vystavenia pri práci sa musia pokladať za dôležitý prvok všeobecných opatrení na ochranu pracovníkov“ a že „takéto limitné hodnoty sa musia znova posúdiť vždy, keď je to nevyhnutné a to s prihliadnutím na novšie vedecké údaje“.

- 44 Ako bolo uvedené v súvislosti so smernicou 98/24, nariadenie č. 1907/2006 nemá žiadny vplyv na uplatňovanie smerníc týkajúcich sa ochrany pracovníkov, vrátane smernice 2004/37, na ktorú sa uplatňuje rovnaké odôvodnenie ako odôvodnenie uvedené v bode 40 vyššie. Keďže smernica 2004/37 neodkazuje na žiadnu inú látku okrem benzénu, monoméru vinyl chloridu alebo prachu z tvrdého dreva, pre ktoré stanovuje maximálne hodnoty vystavenia pri práci, nemožno ju považovať ani za „osobitnú“, ani za právny predpis, ktorý ukladá minimálne požiadavky. Navyše, tak ako v prípade smernice 98/24, normotvorca jasne v článku 16 smernice 2004/37 uviedol, že stanovenie limitných hodnôt je integrálnou súčasťou mechanizmu ochrany pracovníkov, a že pre látky, pri ktorých takéto hodnoty neexistujú, je potrebné tieto hodnoty ešte stanoviť. Napokon vzhľadom na článok 57 písm. a) a b) nariadenia č. 1907/2006, ktorý zahŕňa karcinogénne a mutagénne látky do mechanizmu autorizácie upraveného v hlave VII tohto nariadenia, účel a fungovanie systému kontroly a ochrany stanoveného uvedeným nariadením by mohol byť vážne ohrozený, ak by sa malo konštatovať, že smernica 2004/37 je existujúcim osobitným právnym predpisom Spoločenstva ukladajúcim minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky v zmysle článku 58 ods. 2 uvedeného nariadenia pre akúkoľvek karcinogénnu alebo mutagénnu látku. Také isté odôvodnenie ako odôvodnenie uvedené v bode 41 vyššie sa uplatňuje v súvislosti so smernicou 2004/37.
- 45 Preto je potrebné dospieť k záveru, že pokiaľ ide o oxid chrómový, ani smernica 98/24, ani smernica 2004/37 nepredstavuje „existujúci osobitný právny predpis Spoločenstva ukladajúci minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 46 Tento záver nespochybňujú ani ostatné tvrdenia žalobcov, spoločnosti Assogalvanica a ostatných vedľajších účastníkov konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II.
- 47 Na úvod žalobcovia tvrdia, že Komisia tým, že v rámci uplatňovania článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 vyžaduje limitné hodnoty ohrozenia pri práci, v skutočnosti neplánovala uložiť minimálne požiadavky, ale maximálne požiadavky. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že na kritérium založené na „minimálnych požiadavkách“ nemožno nahliadať tak, že ide o akékoľvek opatrenie stanovené legislatívnym aktom Únie. Pojem minimálna požiadavka sa musí chápať v tom zmysle, že na jednej strane predstavuje minimálny štandard v záujme pracovníkov alebo ostatných dotknutých osôb, a na druhej strane, že umožňuje prijať alebo uložiť ešte prísnejšie opatrenia na vnútroštátnej úrovni v rámci právnych predpisov, ktoré sú prísnejšie ako právne predpisy, ktorými sa na úrovni Únie ukladajú minimálne požiadavky. Samotná skutočnosť, že sa vyžadujú limitné hodnoty ohrozenia pri práci, teda neimplikuje uplatňovanie maximálnej požiadavky, ale predstavuje minimálnu požiadavku, aká je možná v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 48 Žalobcovia navyše tvrdia, že na to, aby boli právne predpisy „osobitné“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 postačuje, aby odkazovali na kategóriu látok, a najmä na kritériá klasifikácie. Žalobca v 1. rade uvádza dokument ECHA, nazvaný „Preparation of draft Annex XIV entries for the third recommendation of substances to be included in Annex XIV – General Approach“ (Príprava návrhov na zahrnutie látok do prílohy XIV – Všeobecný prístup), z ktorého podľa neho vyplýva, že zaradenie látky do kategórií ako „karcinogénne látky“ alebo „mutagénne látky“ postačuje na to, aby sa právne predpisy týkajúce sa jednej z týchto kategórií považovali za osobitné.
- 49 Toto tvrdenie nemôže uspieť.
- 50 Po prvé dokument uvádzaný žalobcami je len obyčajné oznámenie ECHA, ktorým dotknuté osoby informuje o prístupe, ktorý bude nasledovať, pokiaľ ide o hodnotenie, najmä o podmienkach stanovených v článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006. Tento dokument nemá žiadny právny význam a nie je relevantný na účely výkladu uvedeného článku súdom Únie.

- 51 Po druhé zo znenia bodu 5.1 druhého odôvodnenia dokumentu uvádzaného žalobcami nemožno vyvodiť, že akékoľvek klasifikačné kritérium postačuje na to, aby sa právne predpisy týkajúce sa kategórie látok, ktoré spadajú do tohto kritéria, považovali za osobitné.
- 52 Najprv je potrebné poznamenať, že bod 5.1 druhé odôvodnenie dokumentu uvádzaného žalobcami odkazuje na riadnu kontrolu rizika. Je teda otázne, či ECHA chcela uvedeným odôvodnením spresniť kritériá, ktoré podľa nej umožňujú považovať právne predpisy za osobitné.
- 53 Navyše v dokumente uvádzanom žalobcami ECHA spresnila, že „vo všeobecnosti musí predmetná právna úprava odkazovať na konkrétnu látku, ktorá sa má zahrnúť do prílohy XIV [nariadenia č. 1907/2006], a to buď uvedením jej názvu, alebo odkazom na skupinu, do ktorej táto látka patrí, napríklad uvedením klasifikačných kritérií alebo kritérií prílohy XIII [uvedeného nariadenia]“. Aj keby ECHA chcela spresniť kritériá, na základe ktorých podľa nej možno považovať právne predpisy za osobitné, z predmetnej pasáže možno vyvodiť len to, že samotná látka musí byť predovšetkým uvedená v právnych predpisoch a že ak to tak nie je, kategóriu látok by bolo možné považovať za predmet osobitných právnych predpisov aj vtedy, ak by tieto právne predpisy napriek tomu odkazovali na osobitnú kategóriu iných látok. Osobitná povaha právnych predpisov vzťahujúcich sa na kategóriu látok preto musí byť porovnateľná s osobitnou povahou právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú len na jednu látku. Z toho vyplýva, že obyčajný odkaz na karcinogénne, mutagénne alebo chemické látky je príliš všeobecný.
- 54 V druhom rade sa žalobcovia odvolávajú na dve smernice patriace do rámca ochrany životného prostredia, konkrétne smernice 2010/75 a 2012/18, pričom však nespresňujú, v akom ohľade tieto smernice predstavujú „existujú[e] osobitn[é] práv[n]e predpi[y] Spoločenstva ukladajúc[e] minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006. Na podporu svojej argumentácie odkazujú len na prílohu A.22 žaloby, ktorá bez toho, aby uvádzala autora alebo zdroj správy, nazvanej „Environmental Risk Reduction Strategy and Analysis of Advantages and Drawbacks for Hexavalent Chromium“ (Stratégia pre zníženie environmentálnych rizík a analýza výhod a nevýhod používania oxidu chrómového), preberá časť 4 tejto správy a má viac ako 40 strán. Podľa nich smernica 2010/75, ako aj dokument nazvaný „BREF“, konkrétne dokument odkazujúci na najlepšie dostupné techniky povrchovej úpravy kovov a plastov z augusta 2006, zabezpečujú použitie najlepších dostupných techník, to znamená spôsobov fungovania, ktoré sú najúčinnnejšie, najpokročilejšie a najľahšie vykonateľné, s cieľom zabrániť emisiám a ich dopadu na životné prostredie alebo tieto emisie znížiť a zmenšiť ich dopad na životné prostredie.
- 55 Po prvé je potrebné konštatovať, že táto argumentácia je neprípustná v rozsahu, v akom žalobcovia tvrdia, že smernice 2010/75 a 2012/18 predstavujú „existujú[e] osobitn[é] práv[n]e predpi[y] Spoločenstva ukladajúc[e] minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, pretože Všeobecnému súdu neprináleží, aby namiesto žalobcov sám v rozsiahlej prílohe A.22 žaloby, na ktorú vo všeobecnosti odkazujú, vyhladal a identifikoval skutočnosti, ktoré by mohol považovať za skutočnosti podporujúce ich argumentáciu (pozri v tomto zmysle uznesenie z 29. novembra 1993, Koelman/Komisia, T-56/92, Zb., EU:T:1993:105, bod 23). V rozsahu, v akom sa táto argumentácia týka len kontroly rizika, je navyše tiež neprípustná, pretože len všeobecný odkaz na prílohu, bez spresnenia relevantných častí alebo odsekov, neumožňuje ďalej porozumieť, prečo sa má riziko považovať za kontrolované. Pokiaľ ide o dokument nazvaný „BREF“, uplatňuje sa rovnaké odôvodnenie. Navyše je potrebné konštatovať, že uvedený dokument nebol Všeobecnému súdu daný k dispozícii, a preto ho nemohol preskúmať.
- 56 Po druhé aj keby argumentácia žalobcov týkajúca sa smernice 2012/18 bola prípustná, uvedenú smernicu nemožno v žiadnom prípade považovať za „existujú[i] osobitn[ý] práv[n]y predpi[s] Spoločenstva ukladajúc[i] minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného

prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, a to ani napriek skutočnosti, že táto smernica sa podľa časti 1 svojej prílohy I v spojení s prílohou VI tabuľkou 3.1 indexovým číslom 024-001-00-0 nariadenia č. 1272/2008 uplatňuje na oxid chrómový.

- 57 Z článku 1 smernice 2012/18 totiž vyplýva, že cieľom tejto smernice je stanoviť pravidlá prevencie „závažných havárií“ s prítomnosťou nebezpečných látok a obmedzovania ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie, s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany v celej Únii konzistentným a účinným spôsobom. Uvedená smernica vo svojom článku 5 ods. 1 stanovuje všeobecné povinnosti hospodárskych subjektov, ktorí musia prijať všetky opatrenia potrebné na prevenciu závažných havárií a obmedzovanie ich následkov na ľudské zdravie a životné prostredie. V prílohe III bode b) tej istej smernice sa konkretizujú otázky, ktoré je potrebné riešiť v rámci bezpečnostného riadiaceho systému a ktoré sú hospodárske subjekty povinné zaviesť vo svojich zariadeniach podľa článku 8 predmetnej smernice, a to najmä odborná príprava a zvýšenie informovanosti zamestnancov, určenie a vyhodnotenie hlavných nebezpečenstiev, kontrola priemyselných zariadení, riadenie zmien zariadení, procesov alebo skladovacích zariadení, havarijné plánovanie, nepretržité monitorovanie plnenia, oznamovanie havárií a periodický audit a hodnotenie.
- 58 Príloha I smernice 2012/18 navyše na účely vymedzenia svojej pôsobnosti stanovuje kvalifikačné množstvá prítomnosti nebezpečnej látky v rámci jedného podniku (v tonách). Táto smernica sa teda nevzťahuje na podniky, v ktorých sú prítomné nebezpečné látky v množstvách nižších, ako sú množstvá uvedené v stĺpci 2 jej prílohy I časti 1 alebo 2. Naopak, uvedená smernica sa vzťahuje na podniky, ktoré spadajú do jej pôsobnosti ako „podniky nižšej úrovne“ v zmysle odseku 2 jej článku 3 alebo ako „podnik vyššej úrovne“ v zmysle odseku 3 uvedeného článku. Príloha I tej istej smernice teda nestanovuje ani limitné hodnoty ohrozenia pri práci, ani limitné hodnoty emisií podniku.
- 59 Cieľom smernice 2012/18 je teda zabezpečiť bezpečnosť zariadení, aby sa predchádzalo „závažným“ haváriám. Nevzťahuje sa ani na konkrétne používanie nebezpečných látok v rámci bežných priemyselných činností samotného podniku, ani na ochranu ľudských jedincov pred príliš vysokou expozíciou nebezpečným látkam na pracovisku. Preto ju nemožno považovať za „existujúci] osobitný] právny] predpis] Spoločenstva ukladajúci] minimálne požiadavky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 60 Po tretie aj keby argumentácia žalobcov týkajúca sa smernice 2010/75 bola prípustná, je potrebné poznamenať, že uvedenú smernicu nemožno považovať za „existujúci] osobitný] právny] predpis] Spoločenstva ukladajúci] minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 61 Podľa článku 1 smernice 2010/75 táto smernica obsahuje „pravidlá integrovanej prevencie a kontroly znečisťovania životného prostredia pochádzajúceho z priemyselných činností“. Ustanovujú sa ňou aj pravidlá zamerané na prevenciu, alebo ak to nie je možné, na zníženie emisií do ovzdušia, vody a pôdy a predchádzanie vzniku odpadov s cieľom dosiahnuť vysokú úroveň ochrany životného prostredia ako celku. Podľa jej článku 2 sa uplatňuje na priemyselné činnosti, ktoré spôsobujú znečisťovanie uvedené v jej kapitolách II až VI. Táto smernica sa neuplatňuje na aktivity v oblasti výskumu, aktivity v oblasti vývoja, ani na testovanie nových výrobkov a postupov. Podľa jej prílohy I sa uplatňuje najmä na činnosť „povrchová úprava kovov alebo plastov pomocou elektrolytických alebo chemických postupov, ak objem používaných vaní presahuje 30 m³“. Jej článok 14 ods. 1 písm. a) ukladá členským štátom, aby prijali všetky opatrenia potrebné na splnenie požiadaviek stanovených v jej článkoch 11 a 18, a najmä emisné limity pre znečisťujúce látky uvedené v jej prílohe II a pre iné znečisťujúce látky, ktoré môžu byť vypúšťané z príslušného zariadenia vo významných množstvách, zohľadňujúc ich charakter a potenciál preniesť znečistenie z jednej zložky životného prostredia do druhej. Táto príloha uvádza celú sériu látok, a najmä látok a zmesí, pri ktorých bolo dokázané, že pri prenose vzduchom, vo vodnom prostredí alebo pri prenose vodným prostredím majú karcinogénne alebo mutagénne účinky alebo vlastnosti, ktoré môžu ovplyvniť reprodukciu.

- 62 Hoci smernica 2010/75 sa môže bez akýchkoľvek pochybností všeobecným spôsobom uplatňovať na priemyselné emisie pochádzajúce z používania oxidu chrómového, je potrebné konštatovať, že táto smernica neobsahuje žiadne osobitné ustanovenie týkajúce sa tejto látky. Uplatňuje sa len na povrchovú úpravu kovov alebo plastov pomocou elektrolytických alebo chemických postupov, ak objem používaných vaní presahuje 30 m³. Vzťahuje sa teda na konkrétny priemyselný postup, ktorý prekračuje určitý vysoký objemový prah, a nie na konkrétnu látku tohto postupu, a nevzťahuje sa na všetky druhy tohto postupu, najmä na postupy, ktoré neprekračujú uvedený prah.
- 63 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia, ako aj Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, nepreukázali, pokiaľ ide o oxid chrómový, existenciu „existujúcich osobitných právnych predpisov Spoločenstva ukladajúcich minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 64 Pokiaľ ide o druhú podmienku stanovenú článkom 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, a to riadne kontrolované riziko na základe existujúcich osobitných právnych predpisov Spoločenstva ukladajúcich minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky, je potrebné zdôrazniť, ako bolo uvedené v bode 32 vyššie, že výnimku možno udeliť len vtedy, ak sú splnené všetky podmienky stanovené v tomto ustanovení. Ak neexistujú existujúce osobitné právne predpisy Spoločenstva ukladajúce minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky, uvedenú druhú podmienku nie je potrebné preskúmať. Navyše je potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na výraz „*compte tenu*“ uvedený vo francúzskej verzii uvedeného ustanovenia a výrazy použité v iných jazykových verziách tohto ustanovenia, ako nemecký výraz „*auf der Grundlage*“ a anglický výraz „*on the basis of*“, kontrola rizika musí byť založená na uvedených existujúcich osobitných právnych predpisoch Spoločenstva. Pri neexistencii takýchto právnych predpisov je nemožné, aby nejaká kontrola rizika, aj keby bola preukázaná, mohla z takýchto právnych predpisov vyplývať, čo je už samo osebe dostatočným dôvodom na konštatovanie, že druhá podmienka nie je v prejednávanej veci splnená. Tvrdenia predkladané žalobcami s cieľom preukázať, že v skutočnosti sú riziká vyplývajúce z rôzneho používania oxidu chrómového z iných dôvodov prakticky neexistujúce, či zanedbateľné alebo kontrolované, nevytvárajú väzbu medzi údajnou kontrolou rizika a existujúcimi osobitnými právnymi predpismi Spoločenstva, a preto sú neúčinné.
- 65 Vzhľadom na to, že všetky podmienky stanovené článkom 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 neboli splnené, Komisii v prejednávanej veci neprináleží miera voľnej úvahy, pokiaľ ide o udelenie výnimky na základe uvedeného článku. Všeobecný súd však poznamenáva, že ak by boli podmienky uvedené v bode 32 vyššie splnené, diskrečná právomoc Komisie by nebola neobmedzená a neoprávňovala by ju prijať svojvoľné opatrenia. Ani v takom prípade by argumentácia žalobcov, spoločnosti Assogalvanica a ostatných vedľajších účastníkov konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, neobstála, pretože na základe predložených dôkazov by nebolo možné konštatovať, že miera voľnej úvahy Komisie bola natoľko obmedzená, že bola povinná udeliť požadovanú výnimku.
- 66 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné dospieť k záveru, že Komisia neporušila článok 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 tým, že neudelila výnimku, o ktorú žiadali žalobcovia. Druhý žalobný dôvod založený na porušení tohto článku je teda potrebné zamietnuť.

O prvom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení

- 67 Žalobcovia v podstate spochybňujú vedecký základ napadnutého aktu, pričom ich hlavným argumentom je, že Komisia primeraným spôsobom nepreskúmala otázku, či sú riziká vyplývajúce z rôzneho používania v priemysle chrómového pokovovania kontrolované.

- 68 Keďže druhý žalobný dôvod je potrebné zamietnuť z dôvodu, že prvá podmienka stanovená článkom 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 nebola splnená, nie je potrebné preskúmať otázku, či sú alebo nie sú riziká vyplývajúce z rôzneho používania v priemysle chrómového pokovovania kontrolované, ako bolo uvedené v bode 63 vyššie.
- 69 Preto je potrebné konštatovať, že aj keby sa Komisia pred prijatím napadnutého aktu dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, Všeobecný súd nemôže vyhovieť návrhu žalobcov, ktorým sa domáhajú čiastočného zrušenia napadnutého aktu v rozsahu, v akom tento napadnutý akt nestanovuje udelenie výnimky požadovanej žalobcami.
- 70 Za týchto okolností nemožno prvému žalobnému dôvodu vyhovieť, a preto je potrebné ho zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

- 71 Žalobcovia podporovaní spoločnosťou Assogalvanica a ostatnými vedľajšími účastníkmi konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, tvrdia, že v okolnostiach prejednávanej veci bolo neproporcionálne prijať napadnutým aktom *de facto* zákaz akéhokoľvek používania oxidu chrómového. Podľa nich sa musí zohľadniť najmä skutočnosť, že táto látka sa predovšetkým používa v priemysle chrómového pokovovania ako medziprodukt v zmysle článku 3 bodu 15 nariadenia č. 1907/2006.
- 72 Komisia, ktorú podporuje ECHA, spochybňuje tieto tvrdenia.
- 73 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené v rámci druhého žalobného dôvodu, je potrebné konštatovať, že keďže Komisii v prejednávanej veci neprináleží miera voľnej úvahy, pokiaľ ide o udelenie výnimky na základe článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006, pretože neboli splnené všetky podmienky stanovené uvedeným článkom, nemohla sa dopustiť ani porušenia zásady proporcionality tým, že tento článok uplatňovala tak, ako jej to tento článok ukladá. Keďže teda Komisia musela prijať rozhodnutie o neudelení výnimky, nemohla z tohto dôvodu porušiť zásadu proporcionality.
- 74 Tvrdenie žalobcov by preto mohlo obstať – ako to správne poznamenala Komisia – len ak by sa vzťahovalo na samotnú zákonnosť článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006. Ako však žalobcovia spresnili na pojednávaní, proti tomuto článku nevznášajú námietku nezákonnosti.
- 75 Pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Assogalvanica a ostatných vedľajších účastníkov konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, podľa ktorého oxid chrómový ako medziprodukt v zmysle článku 3 bodu 15 nariadenia č. 1907/2006 nemusí podliehať požiadavke na autorizáciu v zmysle hlavy VII nariadenia č. 1907/2006, je potrebné konštatovať, že v rozsahu, v akom sa títo vedľajší účastníci konania zamýšľajú týmto tvrdením dovoľávať neuplatniteľnosti hlavy VII podľa článku 2 ods. 8 uvedeného nariadenia, ide o žalobný dôvod, ktorý môže zmeniť predmet sporu, ako ho určili hlavní účastníci konania, a ktorý je preto neprípustný (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júla 2011, Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia, C-474/09 P až C-476/09 P, EU:C:2011:522, bod 111). V každom prípade je toto tvrdenie aj nedôvodné, pretože títo vedľajší účastníci konania nepredložili žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že oxid chrómový je možné považovať za medziprodukt v zmysle článku 3 bodu 15 tohto nariadenia. Navrhujú však, aby sám Všeobecný súd vyhodnotil, „či premena oxidu chrómového na pochrómovaný kov v rámci postupu pochrómovania spĺňa podmienky vyžadované pre výnimku upravenú v článku 2 ods. 8 [predmetného] nariadenia, alebo subsidiárne pre výnimku podľa článku 58 ods. 2 [toho istého nariadenia], a to tak, že striktné zahrnutie oxidu chrómového do prílohy XIV bez výnimky je nezákonné“. Všeobecnému súdu však neprináleží, aby zaobstarával dôkazy, ktoré strany nepredložili.

76 Keďže toto tvrdenie sa týka len otázky, či je rozhodnutie Komisie o nepriznaní výnimky v zmysle článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006 neproporcionálne, ako to uviedli žalobcovia na pojednávaní, z dôvodov uvedených v bode 73 vyššie je neúčinné.

77 Záver je teda taký, že tretí žalobný dôvod je potrebné zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a zásad riadnej správy vecí verejných a „vynikajúcej kvality vedeckého stanoviska“

78 Žalobcovia uvádzajú dve výhrady. V rámci prvej výhrady uvádzajú porušenie svojho práva na obhajobu, pričom najmä tvrdia, že pri neexistencii prístupu k údajom správy MEGA nemohli v plnom rozsahu odôvodniť svoj návrh na vyňatie z požiadavky na autorizáciu. V rámci druhej výhrady uvádzajú porušenie zásad riadnej správy vecí verejných a „vynikajúcej kvality vedeckého stanoviska“ najmä z dôvodu, že Komisia a ECHA nemali uvedenú správu, a teda nemohli preskúmať všetky dostupné údaje, a že údaje predložené žalobcom v 1. rade v rámci verejnej konzultácie neboli primeraným spôsobom zohľadnené.

79 Komisia, ktorú podporuje ECHA, spochybňuje tieto tvrdenia.

– O prvej výhrade založenej na porušení práva na obhajobu

80 Pokiaľ ide o prvú výhradu, je potrebné pripomenúť, že hlava VII nariadenia č. 1907/2006 neupravuje existenciu práva podať návrh na udelenie výnimky a že žalobcovia boli ako dotknuté osoby požiadaní o predloženie „pripomien[ok], najmä k použitiam, ktoré by sa mali vyňať z požiadavky autorizácie“ len v rámci článku 58 ods. 4 uvedeného nariadenia.

81 Verejná konzultácia upravená článkom 58 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006 nedáva dotknutým osobám konkrétne procesné práva, ako je právo na prístup k dokumentom, ktoré boli dané k dispozícii ECHA alebo Komisii v rámci postupu zahrnutia látok do prílohy XIV tohto nariadenia. Uvedený článok stanovuje len právo predložiť pripomienky. Žalobcovia však netvrdili, že by ECHA alebo Komisia nedodržali ich právo predkladať pripomienky v rámci uvedenej verejnej konzultácie. Argumentácia žalobcov, že bolo porušené ich právo na obhajobu, nemôže obstať.

82 Na tento záver nemá vplyv judikatúra uvádzaná žalobcami. Je pravda, že bod 130 rozsudku z 9. septembra 2008, Bayer CropScience a i./Komisia (T-75/06, Zb., EU:T:2008:317), odkazuje najmä na dodržiavanie práva na obranu „v každom konaní vedenom proti osobe“. V predmetnej veci však postup týkajúci sa zahrnutia oxidu chrómového do prílohy XIV nariadenia č. 1907/2006 nemožno považovať za „konani[e] veden[é] proti“ žalobcom. Navyše skutočnosť, že článok 58 uvedeného nariadenia stanovuje verejnú konzultáciu, nemá vplyv na skutočnosť, že ani ECHA, ani Komisia nie je podľa tohto článku povinná vypočuť osobu, ktorá by mohla byť napadnutým aktom dotknutá (pozri v tomto zmysle analogicky uznesenie z 12. decembra 2003, Bactria/Komisia, C-258/02 P, Zb., EU:C:2003:675, bod 43). Napokon pokiaľ žalobcovia uvádzajú článok 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), je potrebné konštatovať, že toto nariadenie nemôže meniť rozsah článku 58 ods. 4 nariadenia č. 1907/2006, a teda nemôže vytvárať procesné práva, aké nariadenie č. 1907/2006 neupravuje. Žalobcovia okrem toho netvrdili, že by došlo k porušeniu nariadenia č. 1049/2001.

83 Za týchto okolností neexistuje žiadna povinnosť Komisie, aby len na účely verejnej konzultácie sprístupnila dokumenty, ktoré boli preskúmané v rámci skoršieho postupu, vrátane správy MEGA. Otázka, či Komisia mala správu MEGA k dispozícii a či bola schopná sprístupniť tento dokument, teda nie je relevantná. Preto je potrebné prvú výhradu zamietnuť.

– O druhej výhrade založenej na porušení zásad riadnej správy vecí verejných a „vynikajúcej kvality vedeckého stanoviska“

- 84 Pokiaľ ide o druhú výhradu, na úvod je potrebné konštatovať, že Komisia neporušila článok 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006. Navyše ako vyplýva z preskúmania prvej výhrady štvrtého žalobného dôvodu, Komisia ani ECHA neporušili procesné práva žalobcov. Napokon v kontexte prijatia rozhodnutia o udelení výnimky mohla Komisia a ECHA postupovať tak, že nevykonajú hodnotenie otázky, či sú riziká vyplývajúce z určitého používania oxidu chrómového kontrolované.
- 85 Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že aj keby vedecké vyhodnotenie zo strany ECHA a Komisie bolo vykonané neprimeraným spôsobom, ako to tvrdia žalobcovia, k takýmto chybám by došlo vo fázach pred daným postupom, konkrétne pri príprave dokumentácie v súlade s prílohou XV, a nemohli by spôsobiť neplatnosť rozhodnutia o neudelení výnimky podľa článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006. Toto rozhodnutie totiž bolo, ako odporúčanie ECHA, založené len na neexistencii „existujúcich osobitných právnych predpisov Spoločenstva ukladajúcich minimálne požiadavky týkajúce sa ochrany zdravia ľudí alebo životného prostredia pre používanie látky“ v zmysle článku 58 ods. 2 uvedeného nariadenia, a nie na kontrole rizika. Preto prípadné chyby, pokiaľ ide o vedeckú analýzu kontroly rizika v priebehu predchádzajúcich fáz postupu, a to najmä pri príprave predmetnej dokumentácie, nemohli mať žiadny vplyv na zákonnosť tohto rozhodnutia.
- 86 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti je žalobu potrebné zamietnuť.

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

- 87 Vzhľadom na uvedené nebolo ani vhodné vyhovieť návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania.
- 88 Ako totiž vyplýva z článku 113 ods. 2 písm. c) rokovacieho poriadku a z judikatúry, Všeobecný súd je povinný vyhovieť návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania na účely zohľadnenia nových uvádzaných skutočností len vtedy, ak sa dotknutá strana opiera o skutočnosti, ktoré by mohli mať rozhodujúci vplyv na vyriešenie sporu a ktoré nemohla uplatniť pred skončením ústnej časti konania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2006, Roquette Frères/Komisia, T-322/01, Zb., EU:T:2006:267, bod 323].
- 89 V prejednáwanej veci sa nové skutočnosti predložené žalobcami týkajú výlučne údajov správy MEGA a otázky, či sa Komisia a ECHA dopustili zjavne nesprávneho posúdenia pri svojej vedeckej analýze kontroly rizika vo fázach postupu, ktorý predchádzal postupu, ktorého cieľom bolo rozhodnutie týkajúce sa udelenia výnimky podľa článku 58 ods. 2 nariadenia č. 1907/2006.
- 90 Ako bolo konštatované v bodoch 68 a 69 vyššie, aj v prípade, že by sa Komisia skutočne dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pred prijatím napadnutého aktu, Všeobecný súd nemôže vyhovieť návrhu žalobcov na čiastočné zrušenie napadnutého aktu v rozsahu, v akom tento napadnutý akt nestanovuje udelenie výnimky, akú žalobcovia navrhovali.
- 91 Preto nové skutočnosti predložené žalobcami nemôžu mať rozhodujúci vplyv na vyriešenie sporu.
- 92 Z toho istého dôvodu nie je ani potrebné vypočúť účastníkov konania, pokiaľ ide o dopad posudku na vyriešenie sporu.

O trovách

- 93 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku Všeobecný súd uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. V súlade s článkom 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Podľa článku 138 ods. 3 tohto rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže rozhodnúť, že vlastné trovy konania znášajú aj iní vedľajší účastníci konania než vedľajší účastníci uvedení v odsekoch 1 a 2 tohto ustanovenia.
- 94 Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ich na náhradu svojich vlastných trov konania, ako aj trov konania Komisie v súlade s jej návrhom.
- 95 Vedľajší účastníci konania a ECHA znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) a žalobkyne, ktorých názvy sú uvedené v prílohe I, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania Európskej komisie.**
3. **Assogalvanica a ostatní vedľajší účastníci konania, ktorých mená a názvy sú uvedené v prílohe II, znášajú svoje vlastné trovy konania.**
4. **Európska chemická agentúra (ECHA) znáša svoje vlastné trovy konania.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. septembra 2015.

Podpisy

PRÍLOHA I

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, so sídlom v Ulme (Nemecko),

AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, so sídlom v Norimbergu (Nemecko),

Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, so sídlom v Langenfelde (Nemecko),

AL-Oberflächenveredlungsgesellschaft m.b.H., so sídlom vo Wuppertale (Nemecko),

Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, so sídlom v Essene (Nemecko),

ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, so sídlom v Mosbachu (Nemecko),

August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, so sídlom v Hemere (Nemecko),
August Sure KG, so sídlom v Lüdenscheide (Nemecko),
Baaske Oberflächenveredlung GmbH, so sídlom vo Wuppertale (Nemecko),
Hartchrom Beck GmbH, so sídlom v Güglingene (Nemecko),
Bredt GmbH, so sídlom v Meschede (Nemecko),
Breidert Galvanic GmbH, so sídlom v Darmstade (Nemecko),
Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, so sídlom v Oberndorfe a. N. (Nemecko),
Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, so sídlom v Baden-Badene (Nemecko),
C. Hübner GmbH, so sídlom v Marktoberdorfe (Nemecko),
C. W. Albert GmbH & Co. KG, so sídlom v Hemer-Bredenbruchu (Nemecko),
Detlef Bingen Gesellschaft mit beschränkter Haftung, so sídlom v Langenfelde (Nemecko),
Dittes Oberflächentechnik GmbH, so sídlom v Kelterne (Nemecko),
Duralloy Süd GmbH, so sídlom vo Villingen-Schwenningene (Nemecko),
Durochrom-Bogatzki, so sídlom v Oberndorfe a. N. (Nemecko),
Metallveredlung Emil Weiß GmbH & Co. KG, so sídlom v Mitwitze (Nemecko),
Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, so sídlom vo Wittene (Nemecko),
Flügel CSS GmbH & Co. KG, so sídlom v Solingene (Nemecko),
Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., so sídlom v Tribergu (Nemecko),
Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, so sídlom v Lahre (Nemecko),
Galvano Herbert Geske e.K., so sídlom v Solingene (Nemecko),
Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemecko),
Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, so sídlom v Emmeringu (Nemecko),
gebr. böge Metallveredelungs GmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemecko),
Hans Giesbert GmbH & Co. KG, so sídlom v Mömbrise (Nemecko),
Groz-Beckert KG, so sídlom v Albstade (Nemecko),
GTW GmbH, so sídlom vo Werle (Nemecko),
GWC Coating GmbH, so sídlom vo Villingen-Schwenningene (Nemecko),

Hartchrom Beuthel GmbH, so sídlom v Schwelme (Nemecko),

Hartchrom Erb GmbH, so sídlom vo Weiterstade (Nemecko),

Hartchrom GmbH, so sídlom v Karlsruhe (Nemecko),

Hartchrom GmbH Werner Kreuz, so sídlom v Blumbergu (Nemecko),

Hartchrom Schoch GmbH, so sídlom v Sternenfelse (Nemecko),

Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, so sídlom v Sternenfelse (Nemecko),

Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, so sídlom v Herrschingu (Nemecko),

Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, so sídlom v Mainaschaffe (Nemecko),

Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, so sídlom v Arnsbergu (Nemecko),

Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, so sídlom v Lampertheime (Nemecko),

Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, so sídlom v Goldbachu (Nemecko),

Henry Gevekoth GmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemecko),

Heyer GmbH Oberflächentechnik, so sídlom v Lübecku (Nemecko),

HFJ Galvano Kiel GmbH, so sídlom v Kielu (Nemecko),

Hueck Engraving GmbH & Co. KG, so sídlom vo Viersene (Nemecko),

Imhof Hartchrom GmbH, so sídlom v Karlstade (Nemecko),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, so sídlom v Iserlohne (Nemecko),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, so sídlom v Iserlohn-Simmerne (Nemecko),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, so sídlom v Bad Essene (Nemecko),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, so sídlom vo Wuppertale (Nemecko),

Kreft & Röhrig Gesellschaft mit beschränkter Haftung, so sídlom v Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütte (Nemecko),

Kriebel Metallveredelung GmbH, so sídlom v Kirschfurte (Nemecko),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, so sídlom v Seligenstade (Nemecko),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, so sídlom v Kaufbeurene (Nemecko),

L B – Oberflächentechnik GmbH, so sídlom vo Wuppertale (Nemecko),

Linder Metallveredelungsgesellschaft mit beschränkter Haftung, so sídlom v Albstade (Nemecko),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, so sídlom v Düsseldorf (Nemecko),

Montanhydraulik GmbH, so sídlom v Holzwickedene (Nemecko),

Morex SpA, so sídlom v Crespane del Grappa (Taliano),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, so sídlom v Hösbachu (Nemecko),

MSC/Copperflow Ltd, so sídlom v Boltone, Greater Manchester (Spojené kráľovstvo),

Neumeister Hydraulik GmbH, so sídlom v Neuenstadte am Kocher (Nemecko),

Nießler Metallveredelung GmbH, so sídlom v Röthenbachu a. d. Pegnitz (Nemecko),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, so sídlom v Ganderkesee (Nemecko),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, so sídlom v Limburgu (Nemecko),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, so sídlom v Sunderne (Nemecko),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, so sídlom v Hagene (Nemecko),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, so sídlom vo Schwerine (Nemecko),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, so sídlom v Bitterfeld-Wolfene (Nemecko),

Rahrbach GmbH, so sídlom v Heiligenhause (Nemecko),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, so sídlom v Mülheime a. d. Ruhr (Nemecko),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, so sídlom v Bielefelde (Nemecko),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, so sídlom v Herzogenaurachu (Nemecko),

Scherer GmbH, so sídlom v Haslach im Kinzigtale (Nemecko),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, so sídlom v Büttelborne (Nemecko),

Schnarr Metallveredlung GmbH, so sídlom vo Waiblingene (Nemecko),

Schornberg Galvanik GmbH, so sídlom v Lippstadte (Nemecko),

Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, so sídlom vo Velberte (Nemecko),

Schulte Hartchrom GmbH, so sídlom v Arnsbergu (Nemecko),

Schwing GmbH, so sídlom v Sankt Stefane im Lavanttal (Rakúsko),

Silit-Werke GmbH & Co. KG, so sídlom v Riedlingene (Nemecko),

Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, so sídlom v Heiligenhause (Nemecko),

Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, so sídlom v Hildesheime (Nemecko),

Süss Oberflächentechnik GmbH, so sídlom vo Wetzlari (Nemecko),
Thoma Metallveredelung GmbH, so sídlom v Heimertingene (Nemecko),
Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, so sídlom vo Viersene (Nemecko),
Walzen-Service-Center GmbH, so sídlom v Oberhausene (Nemecko),
Wavec GmbH, so sídlom v Eisenhüttenstadte (Nemecko),
Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, so sídlom v Hannoveri (Nemecko),
Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, so sídlom v Solingene (Nemecko),
Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, so sídlom vo Velberte (Nemecko),
Wiotec, Inhaber Udo Wilmes e.K., so sídlom v Ense (Nemecko),
Wissing Hartchrom GmbH, so sídlom v Lohmare (Nemecko),
alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, so sídlom vo Wertheime (Nemecko),
BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, so sídlom v Solingene (Nemecko),
Siegfried Boner e.K. so sídlom vo Villingen-Schwenningene (Nemecko),
Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, so sídlom v Bruchmühlbach-Miesau (Nemecko),
C + C Krug GmbH, so sídlom vo Velberte (Nemecko),
Collini GmbH, so sídlom v Apergu (Nemecko),
Collini Gesellschaft m.b.H., so sídlom v Hohenemse (Rakúsko),
Collini GmbH, so sídlom v Marchtrenku (Rakúsko),
Collini Wien GmbH, so sídlom vo Viedni (Rakúsko),
Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, so sídlom v Burscheide (Nemecko),
Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, so sídlom v Katzenelnbogene (Nemecko),
Friederici Oberflächenveredlung GmbH, so sídlom v Iserlohne (Nemecko),
Galvano Wittenstein GmbH, so sídlom v Solingene (Nemecko),
Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, so sídlom v Remscheide (Nemecko),
Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, so sídlom v Lüdenscheide (Nemecko),
Gosma – Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, so sídlom v Gosheime (Nemecko),
Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, so sídlom v Solingene (Nemecko),

Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, so sídlom v Treuene (Nemecko),
Hasler AG, Aluminiumveredlung, so sídlom v Turgu (Švajčiarsko),
Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, so sídlom v Linzi (Rakúsko),
Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, so sídlom v Schorndorfe (Nemecko),
Kammin Metallveredelung KG, so sídlom vo Friesenheime (Nemecko),
Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, so sídlom v Ispringene (Nemecko),
Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, so sídlom v Maria Enzersdorfe (Rakúsko),
Albert Kießling Galvanische Werke GmbH, so sídlom v Neusäßi (Nemecko),
KME Germany GmbH & Co. KG, so sídlom v Osnabrücku (Nemecko),
Lahner KG, so sídlom v Brunne am Gebirge (Rakúsko),
Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, so sídlom v Lindenbergu (Nemecko),
MTU Aero Engines AG, so sídlom v Mníchove (Nemecko),
MTU Maintenance Hannover GmbH, so sídlom v Langenhagene (Nemecko),
Münze Österreich AG, so sídlom vo Viedni (Rakúsko),
Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, so sídlom v Drážďanoch (Nemecko),
Orbis Will GmbH + Co. KG, so sídlom v Ahause (Nemecko),
Riag Oberflächentechnik AG, so sídlom vo Wängu (Švajčiarsko),
Franz Rieger Metallveredlung, so sídlom v Steinheime am Albuch (Nemecko),
Saxonia Galvanik GmbH, so sídlom v Halsbrücku (Nemecko),
Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, so sídlom v Heilbronne (Nemecko),
G. Schwepper Beschlag GmbH + Co., so sídlom v Heiligenhause (Nemecko),
R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, so sídlom v Barsbütteli (Nemecko),
Stahl Judenburg GmbH, so sídlom v Judenburgu (Rakúsko),
VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, so sídlom v Krieglachu (Rakúsko),
STI Surface Technologies International Holding AG, so sídlom v Steinachu (Švajčiarsko),
Witech GmbH, so sídlom v Remscheide (Nemecko),
Kurt Zecher GmbH, so sídlom v Paderborne (Nemecko),

De Martin AG, Metallveredelung, so sídlom vo Wängu (Švajčiarsko),
Hattler & Sohn GmbH, so sídlom vo Villingen-Schwenningene (Nemecko),
Alfacrom 2000 Srl, so sídlom vo Fiume Venete (Taliansko),
F.LLI Angelini Sud Srl, so sídlom v Arzane (Taliansko),
Bertola Srl, so sídlom v Marene (Taliansko),
Bugli Srl, so sídlom v Scandicciu (Taliansko),
Burello Srl, so sídlom v Pavii di Udine (Taliansko),
Galvanica CMB Di Bittante Franco EC – Snc, so sídlom v Scorzéu (Taliansko),
Casprini Gruppo Industriale SpA, so sídlom v Cavrillii (Taliansko),
C.F.G. Rettifiche Srl, so sídlom v Argente (Taliansko),
CIL – Cromatura e Rettifica Srl, so sídlom v Esine (Taliansko),
Cromatura Dura Srl, so sídlom v Lozze (Taliansko),
Cromital Srl, so sídlom v Parme (Taliansko),
Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. – Snc, so sídlom v Salzane (Taliansko),
Cromogalante Srl, so sídlom v Padove (Taliansko),
Cromotrevigiana Srl, so sídlom v Ponzano Venete (Taliansko),
Elezinco Srl, so sídlom v Castelfidarde (Taliansko),
Galvanica Nobili Srl, so sídlom v Marano sul Panare (Taliansko),
Galvanotecnica Vignati Srl, so sídlom v Canegrate (Taliansko),
Galvitek Srl, so sídlom vo Verone (Taliansko),
Gilardoni Vittorio Srl, so sídlom v Mandelle del Lario (Taliansko),
Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, so sídlom vo Villorbe (Taliansko),
La Galvanica Trentina Srl, so sídlom v Roverete (Taliansko),
Nicros Srl, so sídlom v Conegliane (Taliansko),
O.C.M. Di Liboà Mauro & C. – Snc, so sídlom v Mondoviu (Taliansko),
Rubinetterie Zazzeri SpA, so sídlom v Incisa Valdarne (Taliansko),
Silga SpA, so sídlom v Castelfidarde (Taliansko),

Surcromo Di Suttora Marco, so sídlom v Pieve Emanuele (Taliansko),

Tobaldini SpA, so sídlom v Altavilla Vicentine (Taliansko),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, so sídlom vo Vedelagu (Taliansko),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, so sídlom v Iserlohne (Nemecko),

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, so sídlom vo Waidhofene an der Thaya (Rakúsko),

Saueressig GmbH + Co.KG, so sídlom vo Vredene (Nemecko),

Saueressig Polska sp. z o.o., so sídlom v Tarnowom Podgórnem (Poľsko),

Wetzel GmbH, so sídlom v Grenzach-Wyhlene (Nemecko),

Wetzel sp. z o.o., so sídlom v Duchnowe (Poľsko),

Apex Cylinders Ltd, so sídlom v Bristole (Spojené kráľovstvo),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, so sídlom v Burscheide (Nemecko),

Federal-Mogul Friedberg GmbH, so sídlom vo Friedbergu (Nemecko),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, so sídlom v Burscheide (Nemecko),

Federal-Mogul Operations France SAS, so sídlom v Saint-Jean-de-la-Ruelle (Francúzsko),

Dietmar Schrick GmbH, so sídlom v Solingene (Nemecko),

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, so sídlom v Brede di Tiave (Taliansko),

Hartchromwerk Brunner AG, so sídlom v Saint Galle (Švajčiarsko),

Schulz Hartchrom GmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemecko).

PRÍLOHA II

Ecometal, so sídlom v Trevice (Taliansko),

Comité européen pour le traitement de surface (CETS), so sídlom v Louvain (Belgicko),

Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), so sídlom vo Viedni (Rakúsko),

Surface Engineering Association (SEA), so sídlom v Birminghame (Spojené kráľovstvo),

Zentralverband Oberflächentechnik e.V. (ZVO), so sídlom v Hildene (Nemecko),

Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, so sídlom v Codognè (Taliansko),

Heiche Oberflächentechnik GmbH, so sídlom v Schwaigerne (Nemecko),

Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, so sídlom v Ulme (Nemecko),
Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), so sídlom v Schiu (Taliansko),
Aros Hydraulik GmbH, so sídlom v Memmingene (Nemecko),
Berndorf Band GmbH, so sídlom v Berndorfe (Rakúsko),
Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, so sídlom v Krefelde (Nemecko),
Friedrich Fausel Metalldrückerei, so sídlom v Herrlingene (Nemecko),
Goldhofer AG, so sídlom v Memmingene (Nemecko),
Heidelberger Druckmaschinen AG, so sídlom v Heidelbergu (Nemecko),
Huhtamaki Flexible Packaging Germany GmbH & Co. KG, so sídlom v Ronsbergu (Nemecko),
ITW Automotive Products GmbH, so sídlom v Hodenhagene (Nemecko),
Josef Van Baal GmbH, so sídlom v Krefelde (Nemecko),
Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, so sídlom v Großschirme (Nemecko),
Kniggendorf & Kögler GmbH, so sídlom v Laatzene (Nemecko),
Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, so sídlom v Kirchdorfe (Nemecko),
Max Hilscher GmbH, so sídlom v Dornstadte (Nemecko),
Mora Metrology GmbH, so sídlom v Aschaffenburgu (Nemecko),
Norsystec – Nohra-System-Technik – GmbH, so sídlom v Nohre (Nemecko),
Otto Littmann Maschinenfabrik – Präzisionsmechanik GmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemecko),
Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, so sídlom v Pforzheime (Nemecko),
Roland Merz, bydliskom v Ober-Ramstadte (Nemecko),
Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, so sídlom vo Viedni (Rakúsko),
SML Maschinengesellschaft mbH, so sídlom v Lenzingu (Rakúsko),
ThyssenKrupp Steel Europe AG, so sídlom v Duisburgu (Nemecko),
Windmüller & Hölscher KG, so sídlom v Lengerichu (Nemecko).